

Nikołaj Modestowicz Bogdanowicz

1. Николай Модестович Богданович.
2. Ur. w 1856 r.
3. Prawosławne.
4. Szlachcic dziedziczny guberni charkowskiej.
5. Imperatorski Uniwersytet Petersburski, wydział prawa, tytuł studenta rzeczywistego, 22 III 1876 r. otrzymał stopień kandydata prawa.
6. Majątku rodzowego nie wykazał.
7. Żona: od 1880 r. Wiera Nikołajewna Krysztofowicz, wyznania prawosławnego, córka sekretarza gubernialnego w stanie spoczynku.
8. Dzieci: Nikołaj, ur. 19 IV 1881 r.; Modest, ur. 22 III 1883 r., zm. po 1923 r., uczeń od 1900 r. do 1903 r. i absolwent Szkoły im. Karola Maya w Sankt Petersburgu, represjonowany w czasach stalinowskich; Aleksandra, ur. 30 V 1885 r.; Konstantin, ur. 23 IV 1887 r., zm. po 1937 r., uczeń od 1901 r. do 1906 r. i absolwent Szkoły im. Karola Maya w Sankt Petersburgu, w latach trzydziestych mieszkał w Istrze w obwodzie moskiewskim, represjonowany w czasach stalinowskich, żonaty z Marią Siergiejewną Chitrowo.
9. **Ojciec:** Modest Iwanowicz Bogdanowicz, ur. 26 VIII 1805 r. w Sumach, zm. 25 VII 1882 r. w Oranienbaumie, pochowany na cmentarzu Nowodziewiczym w Sankt Petersburgu; wyznania prawosławnego, szlachcic

dziedziczny guberni charkowskiej, syn marszałka szlachty powiatu sumskiego; absolwent Pułku Szlacheckiego i Imperatorskiej Akademii Wojennej (późniejsza Nikołajewska Akademia Sztabu Generalnego); od 4 VI 1823 r. służył w artylerii w stopniu oficerskim; brał udział w wojnie polsko-rosyjskiej 1831 r., w której został ranny i przebywał w niewoli polskiej; od 1836 r. w Sztabie Generalnym, skąd został oddelegowany do akademii, gdzie zajmował stanowisko adiunkt-profesora (w latach 1838–1843) i profesora katedry historii wojskowej i strategii (od 1843 r.); 26 XI 1849 r. otrzymał order św. Gieorgija IV kl.; 17 IV 1863 r. – generała-lejtnant; członek Rady Wojennej i Komitetu Wojskowo-Naukowego; historyk wojskowości, autor licznych prac. **Brat:** Władimir, ur. 25 II 1852 r., absolwent Nikołajewskiej Szkoły Kawalerii, dyplom I kat., od 6 XII 1903 r. pułkownik straży granicznej, służba wojskowa od 1869 r. w 8. Łubieńskim Pułku Huzarów, od 4 XII 1879 r. do 8 VI 1884 r. w stanie spoczynku, od 8 VI 1884 r. służba w straży granicznej, od 20 V 1895 r. dowódca batalionu 13. Wieluńskiej Brygady Straży Granicznej, od 19 IV 1897 r. dowódca batalionu 8. Grajewskiej Brygady Straży Granicznej, od 16 VII 1903 r. pomocnik dowódcy 14. Częstochowskiej Brygady Straży Granicznej, od 15 XI 1903 r. pomocnik dowódcy 15. Nowobrzeskiej Brygady Straży Granicznej, od 17 XI 1905 r. pomocnik dowódcy 18. Wołyńskiej Brygady Straży Granicznej; żonaty z Olgą Wasiljewną.

10. 13 X 1875 r. – młodszy pomocnik sekretarza Kancelarii Ministerstwa Sprawiedliwości; 3 V 1876 r. – na własną prośbę zwolniony ze stanowiska i oddelegowany do dyspozycji prokuratora gubernialnego w Kijowie; 3 V 1876 r. – p.o. z-cy prokuratora gubernialnego w Kijowie; 15 VI 1876 r. – zatwierdzony na stanowisku z-cy prokuratora gubernialnego w Kijowie; 20 I 1878 r. – z-ca prokuratora Warszawskiego Sądu Okręgowego; 17 XI 1879 r. – z-ca prokuratora Petersburskiego Sądu Okręgowego; 13 IX 1886 r. – na własną prośbę zwolniony ze stanowiska i włączony do etatu ministerstwa sprawiedliwości; 5 X 1887 r. – przeniesiony do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych; 18 X 1887 r. – wicegubernator łomżyński; 15 III 1890 r. – gubernator inflancki; 10 XII 1892 r. – gubernator tobołski (1894 r. – członek komisji pod przewodnictwem tajnego radcy Jermołowa ds. urządzenia włościan w guberniach syberyjskich; 1894 r. – członek komisji pod przewodnictwem tajnego radcy Richtera ds. przebudowy systemu podatków niestałych ministerstwa finansów; 1895 r. – członek komisji przy Komitecie Kolei Syberyjskiej; od I do X 1896 r. – członek komisji z ramienia MSW senatora Tagancewa ds. urządzenia działu więziennego w obrębie Ministerstwa Sprawiedliwości; przewodniczący komitetu Tobolskiego Muzeum Gubernialnego); 8 III 1896 r. – p.o. naczelnika Głównego

Zarządu Więziennego MSW; 14 V 1896 r. – zatwierdzony na stanowisku naczelnika Głównego Zarządu Więziennego MSW; 29 X 1896 r. – gubernator ufimski (23 X 1899 r. – przewodniczący Ufimskiego Oddziału Towarzystwa Miłosierdzia; 10 X 1900 r. – honorowy sędzia pokoju powiatu birskiego guberni ufimskiej; 20 II 1901 r. – zatwierdzony na funkcji honorowego sędziego pokoju powiatu birskiego guberni ufimskiej).

11. 24 III 1882 r. – order św. Władimira IV kl.; 28 XII 1883 r. – wdzięczność Aleksandra III za oddaną służbę i wzorowe wypełnianie obowiązków służbowych; 1 I 1886 r. – order św. Stanisława II kl.; 9 IV 1889 r. – order św. Anny II kl.; 17 IV 1894 r. – order św. Władimira III kl.; 26 II 1896 r. – medal srebrny dla upamiętnienia panowania Aleksandra III; 27 II 1897 r. – medal ciemnobrązowy za spis powszechny 1897 r.; 5 IX 1898 r. – medal srebrny dla upamiętnienia koronacji Mikołaja II; 18 IV 1899 r. – order św. Stanisława I kl.; 24 VI 1899 r. – odznaka Czerwonego Krzyża za pomoc poszkodowanym w klęsce nieurodzaju; 22 XII 1899 r. – wdzięczność Mikołaja II; 24 III 1900 r. – wdzięczność Mikołaja II za działania na rzecz szerzenia trzeźwości ludowej; 14 IV 1902 r. – order św. Anny I kl.

12. 15 IV 1876 r. – sekretarz kolegiálny (st. 22 III 1876 r.); 23 II 1879 r. – radca tytularny (st. 1 XI 1878 r.); 8 VII 1882 r. – asesor kolegiálny (st. 23 V 1881 r.); 17 X 1884 r. – radca nadworny (st. 23 V 1884 r.); 7 VII 1888 r. – radca kolegiálny (st. 23 V 1888 r.); 21 IV 1891 r. – za wyróżnienie radca stanu; 1903 r. – za wyróżnienie rzeczywisty radca stanu.

13. Leczył się u dra Brauna w Wiedniu – specjalisty od chorób umysłowych.

14. 6 V 1903 r. został zabity w parku Uszakowskim w Ufie przez członka Partii Socjalistów-Rewolucjonistów, Jegora Dulebowa za rozstrzelanie demonstrantów w Złatoustju; pochowany 15 V 1903 r. na cmentarzu Nowodziewicznym w Sankt Petersburgu.

15. RGIA, zesp. 1284, inw. 45, 1887 rok, sygn. 112; inw. 46, 1890 rok, sygn. 51, k. 1–2; AP w Suwałkach, ASCPP w Suwałkach, sygn. 1/37, k. 34v; AP w Łodzi, ASCPP w Wieluniu, sygn. 3, k. 4; LVIA, zesp. 1404, inw. 1, sygn. 7, k. 1v–2, 24v–25; AGAD, Oddział olkuski częstochowskiej brygady straży granicznej, sygn. 95, k. 51; AP w Białymstoku oddział w Łomży, ASCPP pod wezwaniem św. cara Konstantyna w Łomży, sygn. 74, k. 7v–8; „Указатель Правительственных Распоряжений по Министерстве Финансов” 1891, nr 21; 1897, nr 17; 1903, nr 48; 1904, nr 3; *Памятная Книжка Ковенской Губернии на 1885 год*, Kowno 1885, s. 79; *Памятная Книжка Сувалкской Губернии на 1900 год*, Suwałki 1900, s. 139; *Памятная Книжка Сувалкской Губернии на 1902 год*, Suwałki 1902, s. 110; *Памятная Книжка Ломжинской Губернии на 1902 год*, Łomża 1902, s. 172–174; *Лич-*

ный состав чинов Отдельного Корпуса Пограничной Стражи по старшинству. Составлен по 1 января 1909 г., с. 22; Список генералам по старшинству. Исправлено по 5-е Апреля, Sankt Petersburg 1868, с. 351; И. В. Скипина, Николай Модестович Богданович, [w:] Сибирские и тобольские губернаторы: исторические портреты, документы, pod red. В. В. Коновалова, Тіumen' 2000, с. 374–386.